

zondag 29 januari 2017 PRAISEDienst

IK GELOOF IN GOD, DE VADER

Bijbellesing: Galaten 3,26 – 4,7

Vaderbeelden

Ik geloof in God de Vader... Met deze woorden begint de geloofsbelijdenis die wij in de kerk elke zondag opzeggen of zingen. Over heel de wereld klinkt het in elke christelijke kerk of gemeente: 'ik geloof in God de Vader.' 'God, de Vader', ik denk dat dit ook de meest voorkomende manier is waarop God wordt aangesproken in het gebed. Zo heeft Jezus Zelf ons ook leren bidden: 'onze Vader, Die in de hemelen zijt'. Maar toch zijn het best lastige woorden..., want: wat betekent het precies? Wat zeggen wij als wij God aanspreken als Vader? Er zijn namelijk zoveel verschillende vaderbeelden... Zoals in Jezus' tijd de vaders waren toen Hij ons het Onze Vader leerde, nou dat verschilt nogal van onze tijd. In onze tijd moeten jonge vaders zoals ik er echt voor hun kinderen zijn.... Je moet meedoen met dansen als je dochtertje staat te dansen. Je moet niet te streng zijn: allemaal regels, dat is passé, de corrigerende tik al helemaal. In onze tijd staat vooral het kind centraal en het kind moet niet teveel gedomineerd worden door zijn of haar ouders. Als vader sta je daarom niet al teveel boven je kind, maar vooral naast je kind. Dat is de moderne vader van tegenwoordig. Maar in een ander land, of in een andere cultuur... en zeker ook in de tijd van Jezus op aarde..., ja, toen was dat vaderbeeld heel anders.

Ook je persoonlijke ervaringen kunnen heel bepalend zijn in wat voor gedachten en gevoelens je krijgt bij 'ik geloof in God de Vader'. Heb of had jij bijvoorbeeld een heel lieve vader, die echt aandacht voor je heeft? Of schittert je vader vooral door afwezigheid en lijkt hij weinig geïnteresseerd in je? Is je vader trots op wat je doet, of wil je vader altijd dat je nog meer presteert, dat je het nog beter doet? Of... is je vader misschien zelfs je grenzen overgegaan? Dat alles speelt mee in wat je denkt en wat je voelt bij 'ik geloof in God de Vader'.

Tenslotte is het ook nog van invloed hoe jij zelf God ervaart in je leven. Ervaar je God als heel dichtbij? Of ervaar je Hem misschien juist niet? Is Hij een God Die antwoordt? Of heb je misschien de ervaring dat bidden niets lijkt te helpen? Nou, dan heb je waarschijnlijk ook een heel ander beeld bij 'ik geloof in God de Vader'...

Ieder van ons heeft dan ook waarschijnlijk een ander beeld en andere gedachten of gevoelens bij 'ik geloof in God de Vader', of bij het gebed 'Onze Vader, Die in de hemelen zijt'. Ik wil je daarom voordat wij verder gaan, eerst kort iets vertellen over hoe men de vader zag in de tijd van de Bijbel. Natuurlijk kan ik daar nu niet alles over vertellen, maar ik noem vier punten die een vader uit de tijd van de Bijbel karakteriseren en waar Jezus dan ook aan dacht toen Hij ons leerde om God 'onze Vader' te noemen. Ik ben benieuwd of jij die vier punten ook op God de Vader kan toepassen. Misschien is er wel een punt, dat jij zelf heel belangrijk vindt voor je geloof. Maar misschien is er ook wel een punt waar je nog nooit bij hebt stilgestaan, maar dat dus ook iets vertelt over God, de Vader. 'Zo had ik nog niet gekeken naar God de Vader!'

In de tijd van Jezus, in de tijd van de Bijbel, werd een vader gekenmerkt, allereerst door:

GEZAG. De vader heeft de leiding en het gezag over de familie. De andere leden van het gezin hebben hem te gehoorzamen. Voor de vader dien je dus ontzag en respect te hebben en je moet hem gehoorzamen. *God de Vader heeft gezag over je leven.*

Een vader is ook de ERFLATER. Hij zorgt voor de erfenis. De vader is namelijk de eigenaar van het land en het goed

van de familie en dit land en de bezittingen deelt hij met zijn kinderen. Zijn zonen hebben er vervolgens later recht op zijn land en goed in bezit te krijgen, wanneer de vader overlijdt. *God de Vader heeft een toekomstige erfenis voor jou bedoeld!*

De vader is ook een LERAAR. Hij leidt zijn kinderen op de rechte weg. De vader heeft kennis en wijsheid verworven en geeft deze aan zijn kinderen door. *God de Vader wil jou onderwijzen voor jouw leven en je wijsheid geven.*

Tenslotte is de vader ook degene die ZORGT voor het levensonderhoud van zijn kinderen. Zijn liefde voor de kinderen is een zorgende liefde: zijn kinderen krijgen voedsel en drinken, zij genieten zijn bescherming, hij begeleidt hen met zijn zorg totdat zij zelf volwassenen zijn. *God wil als een vader zorgen voor jouw leven.*

Het geschenk van een hemelse Vader

Onze geloofsbelijdenis begint met 'ik geloof in God de Vader'. God de Vader staat aan het begin. En zo leerde Jezus ons ook bidden: 'onze Vader' Maar om te begrijpen wie God de Vader is, is het heel belangrijk om eerst bij Jezus te beginnen. Jezus, zo heeft Hij zelf gezegd, laat ons namelijk de Vader zien. Zonder Hem zouden wij een verkeerd beeld hebben van de Vader. Ja, zonder Hem is God niet eens onze Vader!. Soms wordt er wel eens gezegd: 'wij zijn allemaal kinderen van God', alsof dat gewoon logisch is..., maar dat staat niet in de Bijbel. Wij zijn wel allemaal Gods schepsels... en God houdt van Zijn schepsels... maar om echt kind van God te zijn... hebben wij Jezus nodig. Zonder Jezus blijft er een grote kloof tussen de grote Schepper en die kleine mensjes op aarde die het zo ontzettend goed zonder de Schepper denken te kunnen, maar de Schepper zoveel pijn aandoen met alles wat zij hier op aarde doen... Maar dankzij Jezus, dankzij het offer van Zijn leven, komen de grote Schepper en Zijn menselijke schepsels weer bij elkaar..., ja zo dichtbij elkaar... als een echte vader en zijn kinderen.

In het stukje dat wij uit de Bijbel hebben gelezen, gebruikt Paulus hiervoor heel mooi beeld. Paulus zegt: dankzij Jezus wil God ons *adopter*en als Zijn kinderen. Paulus gebruikt het beeld van adoptie. Nu, in Paulus' tijd was adoptie heel iets anders dan in onze tijd, maar adoptie betekent letterlijk 'aannemen' en daar gaat het om: God wil ons dankzij Jezus aannemen; dankzij Jezus wil God ons erkennen als Zijn kinderen. Dat jij een kind van God de Vader mag zijn, dat is dus inderdaad 'mag zijn'... het is een groot geschenk.

Adoptie, ook al was dat in de tijd van de Bijbel volkomen anders, maar adoptie betekent dat de vader, dat de ouders, bewust die keuze hebben gemaakt. Het was niet een spontaan gebeuren. De kinderen hadden daarbij niet bepaalde rechten en ook geen inspraak. Nee, alles berust in de adoptie op de keuze van de ouders. En God de Vader koos er dus voor. God koos ervoor om die schepselen die er zo'n enorme rommel van hadden gemaakt op de aarde, die elkaar zo het leven lastig maakten, die de wereld kapot maakten en hun Schepper vergaten... God koos ervoor om die schepselen opnieuw aan te spreken... en naar Zich toe te trekken. Hij had ons niet nodig. Maar Zijn liefde was zo groot dat Hij ons niet aan ons zelfgekozen lot over wilde laten. Daarom stuurde Hij Zijn Zoon. Galaten 4: *Maar toen de tijd gekomen was zond God zijn Zoon... om ons vrij te kopen van de wet opdat wij zijn kinderen zouden worden.*

Wij hebben het dus aan Jezus te danken dat wij tot God kunnen bidden en Hem mogen aanspreken als onze Vader. Maar deze Jezus laat ons ook zien wie God de Vader is. Ik noemde zojuist vier kenmerken op van een vader uit de tijd van de Bijbel... gezag, erflater, leraar, vaderlijke zorg..., maar Jezus heeft met Zijn leven en Zijn woorden het beeld van God de Vader nog scherper gesteld. Hij heeft ons nog beter zicht gegeven op Wie God als Vader voor ons wil zijn. Hij heeft ons de Vader – zo zegt de Bijbel – geopenbaard, Hij heeft ons de Vader bekend gemaakt.

Allereerst heeft Jezus in Zijn leven laten zien dat wij niet allemaal dromen en fantasieën op God de Vader moeten loslaten. Wat bedoel ik? Nu, ik heb soms het gevoel dat wij van God een beeld hebben gemaakt, zoals wij willen dat Hij zou zijn: God de Vader is natuurlijk vol van liefde..., Hij is ook zacht en zeer begrijpend. Hij wordt niet snel boos. Hij zal nooit straffen. Hij is niet opvliegend, maar heel geduldig met al mijn fouten. Hij begrijpt het ook wel als ik iets helemaal verkeerd heb gedaan. Hij staat altijd voor mij klaar. ... Maar zo'n zacht en lieflijk beeld van God de Vader is fantasie. Natuurlijk: God is vol van liefde. Vol van genade en goedheid! Maar Jezus laat ook zien dat het geloof in God de Vader soms je leven helemaal in de war kan brengen. God de Vader laat je soms een weg gaan die je niet wilt. God geeft soms geen antwoord, op het moment dat je het zo verlangt. God verhoort soms niet je gebeden op de manier waarop je zo had gehoopt. Ik denk aan Jezus in de hof van Gethsemane... toen Jezus zo'n zware lijdensweg ging... met de dood voor ogen... op dat moment dat wij misschien zouden zeggen: waar bent U nou God? Toen zei Jezus: Abba Vader... Uw wil geschiedde...' Jezus laat met Zijn leven zien hoe geweldig het is om God de Vader te mogen kennen..., maar ook hoe moeilijk dat soms kan zijn. God is niet die zachte, aardige vader die je altijd een aai over de bol geeft... Maak het geloof alsjeblift niet al te simpel, want dan loop je gevaar om een keer in de knoop te raken met je geloof in God de Vader.

Maar aan de andere kant hè, laat Jezus zoiets prachtigs zien van God de Vader. Jezus laat met Zijn leven en met Zijn woorden de grote liefde en genade van de Vader zien. Al die aardse vaders uit Jezus tijd konden daar niet aan tippen. Want wat een genade: juist die mensen die het niet hadden verdiend, mochten bij God komen. God is die vader, zo vertelt Jezus (X) in de gelijkenis van de verloren zoon, die staat te wachten met het diepe verlangen dat zijn verloren kind terugkomt... En als zijn zoon dan terugkomt, terwijl hij hem in zijn armen... en dan mag die zoon weer helemaal opnieuw met zijn vader beginnen... Dat is God de Vader, zo laat Jezus zien. Een God vol van genade. Een God vol van vergeving. Een God Die kinderen die alles hebben verbruid en met kapotte kleren terugkomen nieuwe kleren geeft en met hen gaat feestvieren..., omdat zij weer thuis zijn gekomen bij hun Vader. Wat een Vader! God maakt geen onderscheid tussen brave en minder brave kinderen. God schrijft geen mensen af, omdat zij hun fouten niet meer kunnen terugdraaien. God wil jou als Zijn kind aannemen. Met alles erop en eraan. Of: met alles eraf en beschadigd.

Toen de tijd gekomen was zond God zijn Zoon... om ons vrij te kopen van de wet opdat wij zijn kinderen zouden worden.

Wat het geschenk van een hemelse Vader inhoudt

Wat een geweldig mooi geschenk dat jij en ik God als onze Vader mogen aanspreken. Dat wij dankzij Jezus deze geweldig grote God waarbij het helemaal gaat duizelen als je probeert voor te stellen hoe groot Hij is, dat wij deze God onze Vader mogen noemen. Onze Vader Die vergeeft, onze Vader Die met zo'n diepe liefde van ons houdt.. het mocht Hem alles kosten om jou in Zijn armen te sluiten. Paulus vertelt ons in het stukje dat wij hebben gelezen uit zijn Galatenbrief nog twee dingen waarom het zo geweldig is om God tot een Vader te hebben. Het eerste wat Paulus jou en mij op het hart wil drukken, is: weet dat je als kind van de hemelse Vader een geweldige vrijheid hebt!

Misschien heb je het ook wel eens meegemaakt dat sommige mensen denken dat jij als christen heel veel dingen niet mag. Een christen mag op zondag niets doen. Een christen leeft heel streng. Mag bepaalde kleding niet aan. Heeft geen seks voor het huwelijk. Nou, bepaalde regels gelden inderdaad. Logisch: kinderen, ook kinderen van God, moeten zich nu eenmaal aan bepaalde regels houden om het leven goed te houden. Maar juist christenen genieten

een geweldige vrijheid als kinderen van God! Zo'n geweldige vrijheid, nou, die kan je nergens in de wereld vinden.

Paulus maakt een vergelijking met een slavenbestaan. Slaven had je in die tijd van Paulus. Slaven die moesten alleen de bevelen van hun heer gehoorzamen. Slaven leefden onder dwang. Zij moesten presteren. Als zij niet presteerden, dan werden zij aangepakt. Nou, zo is het leven *zonder* God de Vader, zegt Paulus. Een slavenbestaan. En ook vandaag, ook al is in Nederland de slavernij gelukkig al lang afgeschaft, ook vandaag lopen er nog heel veel slaven rond. Mensen die het gevoel hebben te *moeten* presteren. Mensen die angstig zijn of ze het wel goed doen. Mensen die onzeker zijn..., omdat zij het heel belangrijk vinden hoe anderen over hun denken..., of zij wel echt iemand zijn..., of zij niet buiten te boot vallen... Onzekerheid, dat kan je op zoveel manieren in je leven tegenkomen... en je helemaal als slaaf in zijn greep houden.

In onze tijd heb je eigenlijk heel veel slaven. Ik heb het dan nog niet eens over echter vormen van verslaving: verslaving aan games, of porno. Ja, ook in de kerk heb je deze mensen. Ik heb in mijn predikantschap best wat gesprekken met jongeren en volwassenen hierover gehad. Gelukkig gingen sommigen ermee aan de slag en durfden zij het met mij te delen. Maar wat ik wil zeggen: als je je hart aan God de Vader hebt gegeven..., dan hoef je geen slaaf meer te zijn. Dan hoef je niet meer vast te zitten aan wat anderen zeggen..., aan wat men denkt..., aan wat gewoon is of wat iedereen zou moeten doen... Je bent vrij! Je hoeft je niet te bewijzen. Voor God niet. En voor de ander niet. ... Je hoeft je leven ook niet te maken. Natuurlijk: je zult goed je best moeten doen in je leven. Maar je mag bovenal leven van de zorg van de hemelse Vader. Daar mag je op vertrouwen. Laat al die dingen los die jou zo vasthouden... en leef in de vrijheid van een kind van God. Leef van de zorg van de hemelse Vader. Leef in de rust dat je bent aanvaard, dat je zonden mogen zijn vergeven..., dat je ondanks alles en door alles heen kind van de Vader mag zijn. Vergeet nooit: een kind van God..., die is pas echt vrij!

En het tweede dat Paulus in het stukje dat wij hebben gelezen ons wil vertellen is: kinderen van God wacht een toekomstige erfenis. Daarover hadden wij het al in het begin: de vader was in de tijd van de Bijbel (en nu meestal nog) een erfelater: hij laat zijn kinderen een erfenis na. De vergelijking gaat natuurlijk niet helemaal op: een vader moet eerst sterven, voordat de erfenis vrijkomt. Nu God de Vader is eeuwig en zal natuurlijk nooit sterven. Dat stukje van de gelijkenis klopt dus niet, maar die andere kant wel: kinderen van God wachten een prachtige erfenis. Niet wanneer de Vader sterft, maar wanneer zij zelf sterven. Dan mogen zij in de heerlijkheid van God binnengaan. Ik weet niet hoe het eruit ziet. Ik kan je er heel weinig over vertellen..., maar Paulus was er zo geweldig vol van: voor altijd bij God zijn. Als die liefde van God nu soms al zo groot kan zijn in je leven..., hoe geweldig moet het zijn om straks voor altijd ongestoord in die liefde van God te kunnen leven. Hoe geweldig moet het zijn om niet meer geconfronteerd te worden met geweld en dood, met angst en onzekerheid, met pijn en lijden ..., maar helemaal vol te zijn van Gods liefde en van het leven met God.

Vergeet dus niet als kind van God dat het beste nog komt. Leef niet alsof het leven nu alles is. Het is nog maar het begin van het kind van God zijn. Het wordt nog veel beter. ... Houd je daar ook maar aan vast, in tijden dat het leven echt lastig is.

Ik geloof in God de Vader. Ik hoop dat je iets hebt mogen proeven van hoe geweldig het is dat je God je Vader mag noemen. Vergeving en aanvaarding. Vrijheid. En een toekomstige erfenis. Lof zij de Vader!